Lietas arhīva Nr. 1A-0356-20/42
ECLI:LV:RVPT:2020:0508.1A30035620.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2020. gada 8. maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese Baiba Ozoliņa
rakstveida procesā izskatīja Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" sūdzību par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2020. gada 11. februāra lēmumu Nr. D57-AK-20-6-39.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 26. novembrī plkst. 10:02 Rīgas pašvaldības policijas amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. /protokola numurs/, kurā konstatēts, ka 2019. gada 6. novembrī plkst. 09:51 /adrese/, Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" nav nodrošinājusi minētā nekustāmā īpašuma teritorijas sakopšanu, pieļauta atkritumu uzkrāšanās, tādējādi ir pārkāpti Rīgas domes 2015. gada 28. aprīļa saistošo noteikumu Nr. 146 "Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas būvju uzturēšanas saistošie noteikumi" (turpmāk – saistošie noteikumi Nr. 146) 4.1. apakšpunkts un 27. punkts.

[2] Ar Rīgas Austrumu izpilddirekcijas 2019. gada 19. decembra lēmumu Nr. D57 IA-19-1487 Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" uzlikts naudas sods 200 EUR.

[3] Par Rīgas Austrumu izpilddirekcijas 2019. gada 19. decembra lēmumu Nr. D57 IA-19-1487 Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" iesniedza sūdzību Rīgas domes Administratīvai komisijai.

[4] Ar Rīgas domes Administratīvā komisijas 2020. gada 11. februāra lēmumu Nr. D57-AK-20-6-39 (turpmāk – iestādes lēmums) Rīgas Austrumu izpilddirekcijas izpilddirektora vietnieka 2019. gada 19. decembra lēmums Nr. D57 IA-19-1487 atstāts negrozīts.

Iestādes lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Iestādes lēmumā norādīts, ka ar Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk - RPP) amatpersonas 2019. gada 6. novembra ziņojumu, *situācijas shēmu un fotoattēliem ir pierādīts, ka 2019. gada 6. novembrī /adrese/, nebija ievēroti* saistošo noteikumu Nr. 146 *4.1. apakšpunkta prasības.* Ziņojumā fiksēts, ka teritorijai iespējams brīvi piekļūt.

Vērtējot lietā nostiprinātos fotoattēlus, iestādei nav saprotams, kas kalpo par pamatu sūdzības iesniedzējas izvirzītajam apgalvojumam, ka teritorijas piesārņotājs ir kādas autostāvvietas lietotāji un personāls. No sūdzības motivācijas un lietā nostiprinātā ir iespējams uzskatāmi secināt, ka sūdzības iesniedzēja nav iepazinusies ar lietā esošiem dokumentiem un sūdzībai ir formāls raksturs. Īpašuma teritorijā atrodas gan bioloģiskie, gan lielgabarīta u.c. atkritumi.

[4.2] Saskaņā ar izdruku no Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs A/un publiski pieejamiem datiem no Valsts zemes dienesta uzturētās internēta vietnes www.kadastrs.lv nekustamais īpašums /adrese/ (kadastra numurs /numurs B/), sastāv no zemes gabala un būves, turklāt pieder vienai personai, atbildīgais subjekts ir nosakāms atbilstošo saistošo noteikumu Nr. 146 3.1. apakšpunktam - *"nekustamā īpašuma īpašnieks vai faktiskais valdītājs;"*.

Lietā nav strīds, ka ir pareizi noteikta atbildīgā persona – sūdzības iesniedzēja –, kura ir nekustamā īpašuma /adrese/, īpašniece, kurai izskatāmās lietas ietvaros fiksētajā laikā un vietā bija saistošs saistošo noteikumu Nr. 146 4.1. apakšpunktā noteiktais, kas netika izpildīts.

Ievērojot augstāk minēto un vērtējot lietā esošos pierādīšanas līdzekļus savstarpējā kopsakarībā, iestāde ir guvusi pārliecību, ka sūdzības iesniedzēja izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas konstatēts 2019. gada 6. novembrī un ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības.

[4.3] Par saistošo noteikumu Nr. 146 4.1. apakšpunkta nosacījumu neievērošanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu juridiskajām personām līdz 1400 *euro.*

Lietā konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis - gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta (Komisijas 2019. gada 30. jūlija lēmums Nr. D57-AK-19-30-43, ar kuru uzlikts naudas sods 250 EUR). Pārkāpums izdarīts tajā pašā adresē, kas fiksēta izskatāmās lietas ietvaros - /adrese/. Citi atbildību pastiprinoši vai atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti.

Pretēji sūdzībā par Izpilddirektora lēmumu norādītajam, iestāde nekonstatē, ka būtu veikti īpašuma sakopšanas darbi, ko apliecina Rīgas Austrumu izpilddirekcijas amatpersonu 2019. gada 17. decembra Apsekošanas akts.

Ņemot vērā augstāk minēto, ar mērķi nostiprināt un īstenot Latvijas APK 22. pantā noteikto, iestāde ieskatā, izdarīto pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu, savukārt ar Izpilddirektora lēmumu uzliktais naudas sods ir samērīgs veiktajam nodarījumam, pie apstākļiem, ka iepriekš jau ir piemērots naudas sods, kas nav pildījis preventīvu funkciju.

[5] Par iestādes lēmumu Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) tiesai iesniegusi sūdzību, kurā iestādes lēmumu uzskata par nepamatotu un lūdz to atcelt.

Sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[5.1] Lietā nav pierādīts pārkāpumu sastāvs.

[5.2] Lietā nav izvērtēti sūdzības iesniedzējas iesniegtie pierādījumi – fotofiksācijas, kas pierāda, ka teritorija ir sakopta.

[6] 2020. gada 29. aprīlī tiesā saņemts iestādes paskaidrojums, ka tā sūdzību neatzīst un lūdz noraidīt, jo sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi pierādījumus, kas ļautu izdarīt secinājumu par pārkāpuma novēršanas faktu.

[7] Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudot iesniegto sūdzību kopsakarā ar lietā esošajiem materiāliem, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, savukārt pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts.

[9] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta devīto daļu tiesai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jāizlemj vai ir noticis administratīvais

pārkāpums; vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā; vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu; vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību; kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešajā daļā noteikts, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244. pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

[9.1] Tiesa atzīst, ka lietā ir iegūti pierādījumi, kas apstiprina, ka 2019. gada 6. novembrī plkst. 09:51 /adrese/ (kadastra numurs /numurs B/), nav nodrošināta nekustāmā īpašuma un tam pieguļošas teritorijas sakopšana, ir pieļauta atkritumu uzkrāšanās, tādējādi ir pārkāpts saistošo noteikumu Nr. 146 "4.1. apakšpunkts un 27. punkts.

Tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāva) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzējas vainu šī pārkāpuma izdarīšanā ir pareizs un pietiekams, tiesa pievienojas iestādes lēmumā ietvertajai motivācijai un nesaskata nepieciešamību veikt izvērstāku argumentu izklāstu.

[9.2] Iepazīstoties ar sūdzību, tiesa konstatē, tiesai iesniegtajā sūdzībā, sūdzības iesniedzēja nav norādījusi uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un izvērtēti iestādes lēmumā, kura motivācijai tiesa pievienojas pilnībā.

Tiesa atzīst, ka iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi visus sūdzībā norādītos apsvērumus, tajā skaitā arī argumentus par administratīvā pārkāpuma subjekta noteikšanu. Tiesa iepazīstoties ar lietai pievienotajiem pierādījumiem, tajā skaitā, ar Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes amatpersonas 2019. gada 6. novembra ziņojumu un pie ziņojuma pievienoto situācijas shēmu, kā arī pievienotajiem fotoattēliem, informāciju par nekustamo īpašumu un zemes robežu plānu, konstatē, ka lietas materiālos esošie pierādījumi atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un ir pietiekoši, lai konstatētu, ka sūdzības iesniedzēja ir pamatoti saukta pie atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts saistošo noteikumu Nr. 146 4.1. apakšpunktā un 27. punktā.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzēja pārkāpuma kaitīgās sekas nav novērsusi, jo kā redzams no 2019. gada 17. decembra Apsekošanas aktu objektā /adrese/, nekustamajā īpašuma un tam pieguļošajā teritorijā ir pieļautā atkritumu uzkrāšanās.

Attiecībā par sūdzībā norādīto, ka iestāde nav novērtējusi sūdzības iesniegtos pierādījumus, ka teritorija ir sakopta, tiesa konstatē, ka lietā tādi pierādījumi neatrodas, kā arī tādi pierādījumi netika iesniegti lietas izskatīšanas gaitā.

Tiesa norāda, ka valsts pārvaldei, tas nozīmē – arī atsevišķai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu (Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. panta ceturtā daļa). [..] Administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka, lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu pretējo, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005. gada 3. decembra spriedumu lietā AA13-05/5, 2005. gada 9. decembra spriedumu lietā Nr. 666-05/5).*

Sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi nevienu pierādījumu tam, ka Valsts policijas Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes inspektors Valsts amatpersona būtu personīgi ieinteresēti sastādīt sūdzības iesniedzējai administratīvā pārkāpuma protokolu un tāpēc būtu sagrozījis lietas faktiskos apstākļus un tam, ka iestādes amatpersonas būtu viltojuši vai iznicinājuši pierādījumus.

[9.3] Līdz ar to, tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi saistošo noteikumu Nr. 146 4.1. apakšpunkta un 27. punkta prasības.

Fakts, ka sūdzības iesniedzēja par saistošo noteikumu Nr. 146 izpildi pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu iestādes lēmumu.

Tiesa secina, ka sūdzība nesatur tādus faktus, kuri nebija zināmi iestādei, pieņemot lēmumu. Sūdzības iesniedzēja nav norādījusi arī nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, bet sūdzības iesniedzējas nepiekrišana iestādes pierādījumu vērtējumam nevar būt par pamatu lēmuma atcelšanai.

[9.4] Tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai. Turklāt iestāde ir izvērtējusi iesniedzējai uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam, ievērojot vispārīgos noteikumus soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu, ko tiesnese atzīst par atbilstošu administratīvā soda mērķim un nesaskata pamatu ne iesniedzējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības, ne soda grozīšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka sūdzībā minētie argumenti nevar būt par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, līdz ar to lēmums ir atstājams negrozīts un sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.[12] pantu, 289.[13] pantu, tiesa

nosprieda:

Noraidīt Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" sūdzību un atstāt negrozītu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2020. gada 11. februāra lēmumu Nr. D57- AK- 20- 6-39.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams tiesas kancelejā 2020. gada 8. maijā.

Tiesnese Baiba Ozoliņa